

ת"פ 40572/10/14 - מדינת ישראל נגד לידור אלטלף, בן אלטלף (עציר) - נדון, חיים עבדאללה (עדן) (עציר) - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 40572-10-14 מדינת ישראל נ' אלטלף ואח'

תיק חיצוני: 0345020143011

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י בא-כוחה עו"ד קובי הרוש

נגד

הנאשמים

1. לידור אלטלף (עציר)

ע"י בא-כוחו עו"ד דמיטרי ורניצקי

2. בן אלטלף (עציר) - נדון

ע"י ב"כ עו"ד ערן בן ארי

3. חיים עבדאללה (עדן) (עציר) - נדון

ע"י ב"כ עו"ד אדיר בן לולו

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לניסיון התפרצות לבית עסק. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 23.10.15 בסמוך לשעה 2:00 הגיעו הנאשמים 1 ו-2 בצוותא חדא למקום, כאשר הם מצוידים במגזרי תיל ובגרביים. במעמד זה, נותר נאשם 1 בסמוך לבניין בטווח ראייה למכולת ואילו הנאשמים המשיכו לכיוון המכולת. בהמשך נאשמים 2 ו-3 החלו לחתוך את אחד מדפנות המכולת העשויה רשת וכן את הסורים הנמצאים מאחורי הדפנות וזאת על מנת ליצור פתח כניסה למכולת. יצוין כי במועד זה נאשם 1 ממתין במקומו ושומר על הנאשמים.

במעמד זה הבחינו מספר שוטרים בנעשה ומשהבחין נאשם 1 בשוטרים שרק שריקה חזקה, או אז, החלו הנאשמים להימלט מהמקום חרף קריאות השוטרים לעצור, ונעצרו רק לאחר מרדף רגלי.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם טענו ביחס לכך נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר יבחן, בין היתר, את שאלת אי הרשעתו.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקינן בנאשם כבן 20, רווק המתגורר בדימונה. מצוין כי הנאשם התקשה להשתלב במסגרת הלימודית ולא סיים 12 שנות לימוד. הנאשם מסר כי עבד במשך שנתיים לפני הגיוס כמלצר. באשר לשירות

הצבאי מסר כי שירת בצבא באופן תקין במשך כשנתיים וחודשים ולאחר מכן ביצע עריקות נוכח קשיים משפחתיים כלכליים שלאחריה הוצא מהצבא. לאחר השחרור מהצבא עבד כמלצר עד לביצוע העבירה ולאחר ביטול התנאים המגבילים ע"י בית המשפט ערך מספר ניסיונות להשתלב במעגל התעסוקתי ללא הצלחה.

אשר למשפחת מוצאו - זו מונה זוג הורים ושמונה ילדים כאשר הנאשם הוא הקטן ביותר. הוריו מתקיימים מקצבאות המל"ל ואינם עובדים. הלה ציין כי בעבר עבד אביו במפעל בדימונה וכי הלה סובל מהתמכרות להימורים. באשר לאחיו ציין כי חלקם משולבים בשוק התעסוקה וכי אחד מאחיו הנו שותפו לעבירה מרצה עונש מאסר בפועל.

בהתייחסו לביצוע העבירות בתיק זה מודה בביצוען ולוקח אחריות על חלקו. לדבריו, באותה תקופה המצב הכלכלי של משפחתו היה קשה עד כדי היעדר פת לחם ולאור מצוקה זו ביצע את העבירה. לדבריו, בטרם המעשים שבהם עם חבריו אלכוהול ולאחר מכן החליטו לבצע את הפריצה. שירות המבחן התרשם כי חרף חשיפתו לאוכלוסייה שולית הנאשם מעוניין להימנע מהסתבכות נוספת עם החוק. באשר לשימוש בחומרים משני תודעה- הנאשם שלל התמכרות לאלכוהול וציין כי צורך באופן מזדמן ובעיקר באירועים חברתיים.

שירות המבחן מונה את גורמי הסיכוי לשיקום, ובכלל זאת, גילו הצעיר, הימנעות ממעורבות פלילית וכן הבעת שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי. מן העבר השני מציין את גורמי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק: חשיפה לעבריינות וכן היעדר דמות יציבה ומכוונת.

שירות המבחן מציין כי הנאשם שיתף פעולה באופן חלקי והגיע לשיחה ללא מסמכים. כמו כן, הלה הוזמן לקבוצת הכוון אך לא הגיע ולא יצר קשר עם שירות המבחן. נוכח ניתוק הקשר שירות המבחן לא ניתנה המלצה להימנע מהרשעה בדין. כמו כן, שירות המבחן עתר לדחייה בת 3 חודשים שלאחריה ימסור את המלצתו הסופית לעניין הענישה.

בתסקיר הנוסף מיום 10.12.15 שירות המבחן מציין כי במהלך תקופת הדחייה התחדש הקשר עם הנאשם. הלה מסר כי שב להתגורר בבית הוריו בדימונה ומצא עבודה במפעל בחיפה. מצוין כי הנאשם הביע אמביוולנטיות לשילובו בתהליך טיפולי. לאחר שזומן לפגישה בקבוצת הכוון שוב נותק הקשר עם הנאשם וניסיונות לאתרו לא צלחו. בסופם של הדברים שירות המבחן המליץ על מאסר מותנה וכן התחייבות להימנע מביצוע עבירות עתידיות נוספות.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ובפרט לכך שהמדובר במעשים המבוצעים בצוותא חדא. בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. הגם שמעשיהם של הנאשמים לא הושלמו ציינה כי יש ליתן הדעת לנזק הפוטנציאלי הקיים בעבירות אלו ולכך שאירוע זה יכול להתפתח לכדי אירוע אלימות. אשר למתחם ענישה הולם - עתרה למתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. זו הפנתה לכך שלכל אחד מהנאשמים היה תפקיד ספציפי במהלך ביצוע העבירה וחלקו של הנאשם היה לתצפת ולהזהיר בהגיע אנשים למקום. כמו כן, ציינה כי מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם משתף באופן פעולה באופן חלקי למרות הזדמנויות הרבות שניתנו לו, ולכן סבורה כי אין הלימה בין התנהלות הנאשם לבין ההמלצה הסופית של שירות המבחן להסתפק במאסר מותנה בלבד.

בנסיבות אלו, עתרה לדחות את ההמלצה. זו ציינה כי אין לחלוף הזמן מביצוע העבירות כדי לעמוד לזכותו של הנאשם, שכן, הדיונים בעניינו נדחו מעת לעת נוכח בקשותיו לבחון את עניינו במסגרת שירות המבחן ולאחר שהתחמק מהליכי שפיטה וזאת עד שהוצאו נגדו צווי מעצר. נוכח האמור לעיל ונוכח עקרון אחידות הענישה, בשים לב לעונשם של נאשמים 2 ו-3, עתרה לעונש מאסר ברף הבינוי של המתחם לו עתרה וזאת לצד הטלת מאסר מותנה וקנס משמעותי.

מנגד, בא-כוח הנאשם הפנה תחילה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. הלה ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. בא-כוח הנאשם הפנה לכך שכתב האישום בעניינו של נאשם זה תוקן משמעותי וכל הנתונים המלמדים על תכנון מוקדם הושמטו. מעבר לכך, ציין שהמדובר במעשים המצויים ברף הנמוך של עבירות בכגון דא, שכן, המדובר בהתפרצות לבית שאינו מגורים ובמעשים המגיעים לכדי סיוע לניסיון לפריצה בלבד. לדבריו, מעשיו של הנאשם התמצו בכך ששמר על חבריו בעת פרצו לעסק.

עוד הפנה בא-כוח הנאשם לכך שהנאשם הוא הצעיר משלושת הנאשמים ולכך שבעת ביצוע העבירה גילו היה צעיר מגיל 20. באשר לעקרון אחידות בענישה ציין כי אין לגזור גזירה שווה בין הנאשם דן לבין יתר הנאשמים נוכח השוני בעברם הפלילי וביתר שאת הואיל ובעניינם של אלו הצדדים הגיעו להסגר סגור.

באשר לתמונה העולה מתסקיר שירות המבחן ציין כי הנאשם הגיע לפגישות בשירות המבחן אולם מסגרת טיפולית הכוללת מפגשים פעם בשבוע לא יכלה לדור בכפיפה אחת עם שעות עבודתו. בנסיבות אלו סבר כי מתחם הענישה ההולם ינוע בין מאסר מותנה לבין חודשיים בעבודות שירות.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי ב"כ ומסר כי הוא מתחרט על מעשיו וכי לא ישוב עליהם. כמו כן, ציין כי היום הוא עובד ב"חפה כימיקלים". הלה מסר כי הוא עובד 12 שעות ומשתכר היטב. הנאשם ביקש כי בית המשפט ייתן לו הזדמנות לשוב לדרך הישר.

דין והכרעה

בעבירת הפריצה פגע הנאשם במעשיו בערכים המוגנים של הזכות לפרטיות וכן בהגנה על ביטחון הציבור ורכושו. על הפגיעה הכלכלית ועל הענישה שיש לנקוט בעבירות מסוג זה ראה רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של התפרצות לבית עסק בנסיבות דומות בתיק שבפני הרי שזו נעה בין מספר

חודשים בודדים ועד שנתיים מאסר בפועל.

במסגרת רע"פ 7709/12 **סולטאן נ' מדינת ישראל** (4.11.12), במסגרת רע"פ 8114/10 **חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10), במסגרת רע"פ 5519/10 **וינקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10), במסגרת רע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.10).

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, הרי שיש ליתן הדעת לעובדה כי מדובר בביצוע בצוותא חדא, בשעת לילה. המדובר באירוע שבו ישנה חלוקת תפקידים ברורה בין השלושה. מדובר באירוע שמחייב הכרה מוקדמת של המקום, ומעשה שיש בו כדי ללמד על תעוזה לא מעטה נוכח חיתוך אחת מדפנות החנות. התנהלות החבורה לכשעצה מלמדת על מי שנוהגים כעברייני רכוש מיומנים לכל דבר ועניין.

המדובר בעבירות רכוש, אולם כידוע עבירות שכאלה יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש. מעשים כדוגמת אלו של הנאשם יש ומביאים בתי עסק רבים להשקיע כספים ותשומות מרובים באבטחה, בין אם בסורגים, אזעקה ומצלמות אבטחה, לרבות שימוש במוקדי אבטחה כאלה ואחרים.

מנגד ולקולא, הרי שחלקו העובדתי של הנאשם היה קטן משמעותית מחלקם של השניים האחרים. המדובר במעשים שנעשו, על-פי הנטען, עקב מצוקה כלכלית. במהלך האירוע לא נגנב כל רכוש מתוך בית העסק. המדובר בייחוס עבירה של סיוע לנסיון גניבה, היינו מחצית מן העונש אשר נכון היה לגזור על הנאשם לו היה מבצע בצוותא. הגם כך, יש לבחון את טיב הסיוע, ואין לומר שבאופן אוטומטי מתחם העונש בעניינו של המסייע יהיה מחצית ממתחם העונש שנקבע בעניינם של המבצעים העיקריים. בענייננו, הסיוע בעניינו של הנאשם נמצא במדרג הבינוני, שכן זה נמצא בזירה עצמה ואף מתריע בפני שני שותפיו על הגעתם של כוחות המשטרה. הנאשם מגיע יחד עם האחרים עם מגזרי התיל והגרביים. הנאשם, יחד עם האחרים, בורח מן המקום עד אשר נעצר בסופו של מרדף.

על דרך הכלל, בנסיבות דומות בעיקרן, קובע מותב זה מתחם עונש הולם שתחילתו נעה בין תשעה לעשרה חודשים מאסר בפועל, ועד ל-30 חודשים מאסר בפועל. בנסיבות תיק זה אינני סבור שיש לקבוע מתחם שתחילתו מחצית מתחם עונש זה, היינו ארבעה או חמישה חודשים. בנסיבות תיק זה, נוכח טיב הסיוע לנסיון ההתפרצות, מתחם העונש ינוע בין 6 ל-15 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ולקולא, הרי שיש ליתן משקל נכבד להודאתו ולחסכון בזמן השיפוטי היקר. כך גם יש ליתן הדעת לגילו הצעיר של הנאשם אשר היה בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו טרם מלאו לו 20. הנאשם כאמור אשר נמנה עם אוכלוסיית "הבגירים-הצעירים", על כל המשתמע מכך. בעניין זה ראו ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13) בו כב' השו' ג'ובראן פרס יריעה רחבה בנוגע לשיקולי הענישה ביחס לקבוצה זו.

לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות כלל ועיקר. מהתסקיר עולה כי הנאשם גדל במשפחה שסבלה ממצוקה כלכלית קשה אשר בעטיה נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים ולהתגייס לפרנסת המשפחה. מצוין כי אביו סובל מהתמכרות

להימורים וכי הוריו מתפרנסים מקצבאות המל"ל. חרף כך לא נרשמה לחובתו כל הרשעה בפלילים (למעט רישום בגין עריקות מהצבא). בכך יש לאבחן את עניינו תכלית שוני מעניינם של שני המעורבים הנוספים, כאשר ביחס לנאשם 2 העונש של 15 חודשים כולל הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים, ואילו ביחס לנאשם 3 עונדו נעשה נוכח עברו הפלילי המכביד ובחופף באופן חלקי לעונש מאסר אותו הוא מרצה. זאת ייאמר גם בשים לב לכך שלנאשם שבפני מיוחס סיוע לניסיון, בעוד לאחרים מיוחס ניסיון התפרצות והכול בשים לב לחלקם העובדתי השונה.

הנאשם מגלה יציבות תעסוקתית, וכפי שעולה ממכתב הוגש ממעסיקו הלה מועסק במפעל "חיפה כימיקלים" במשמרות, לשביעות רצון מעסיקו. נתון נוסף שיש בו כדי להקל עם הנאשם הנו כאמור העדר עבר פלילי למעט רישום במסגרת השירות הצבאי בגין עריקות.

כשזו תמונת הדברים, הרי שנכון לאמץ את הרף הנמוך של המתחם אותו קבעתי, ולקבוע כי זה ירוצה בדרך של עבודות שירות, באופן שיימנע השמתו מאחורי סורג ובריה לראשונה בחייו, על כל המשמעותיות הנלוות לכך.

לצד כל אלה ייגזר על הנאשם עיצום כספי משמעותי, שיהיה בו כדי ללמד את חוסר הכדאיות בביצוע עבירות בכגון דא.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני גוזר הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. שישה חודשים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות;

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון;

ג. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. ₪ 4,000 פיצוי למתלונן, ע"ת 1, על-פי פרטיו בכתב האישום. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.5.16;

ה. ₪ 3,000 קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.5.16.

בהתאם לאמור בחוות הדעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם יירצה את עונש המאסר האמור בסעיף א' בדרך של עבודות שירות בעיריית דימונה, וזאת החל מיום 16.3.16. במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במפקדת הממונה על עבודות השירות. ככל שהנאשם לא יישמע להוראות מעבידו או להוראות הממונה, עונש זה יכול ויומר במאסר של ממש מאחורי סורג ובריה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

עותק החלטה זו יועבר לידי הממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ג' בשבט התשע"ו, 13 בינואר 2016, בנוכחות הצדדים.

חתימה